

రమణ భాస్కర

(భగవరంలో శ్రీనాన్నగారి ప్రపంచనము, 1-4-98)

ప్రయైనై ఆత్మబంధువుల్లారా,

ప్రపంచం మనకు ఉన్నదానివలె కనిపిస్తోంది. మనలో ఒకడు ఉండి ఇంద్రియాల ద్వారా ఈ ప్రపంచాన్ని చూస్తున్నాడు, వాడినే మనస్సు అని, జీవుడు అని అంటున్నాము. ఈ విశాలస్ఫ్ఫోని నిర్మించి, జీవకోటిని వాల వాల కర్మానుసారం నడిపేవాడిని ఈశ్వరుడు అంటున్నాము. మనచేత చూడబడే లోకం గులంచి, ఈ లోకానికి ఆధారంగా ఉన్న పరమేశ్వరుడి గులంచి, మనలో ఏదైతే నేనుగా వ్యక్తమవుతోందో ఆనేను గులంచి వీటికి ఉన్న పరస్పర సంబంధం గులంచి చెప్పేదే వేదాంతం. మనస్సే మనకు నేనుగా వ్యక్తమవుతోంది. ఆ నేనుకు మూలం బయటలేదు నీలోపలే ఉంది అని మిారు చెపుతున్నారు. ఈ నేనును అక్కడకు పంపించి, అక్కడ దానిని ఉంచగలిగితే ఇతర తలంపులు అస్తివశితాయి అని మిారు అంటున్నారు. మిారు చెప్పారు కదా అని నేను అభ్యాసం ప్రారంభించాను అని ఒక భక్తుడు భగవాన్తో చెపుతున్నారు. నేను అభ్యాసం చేస్తూ ఉంటే ఏదో కొంతదూరం వెళుతోంది గాని దాని మూలంలోనికి అది వెళ్ళటంలేదు. మర టినికి ఉపాయం ఏమిటి అని భగవాన్నను ప్రశ్నించారు. మనస్సును దాని మూలంలోనికి పంపటానికి ప్రయత్నంచేస్తున్నాను కాని అది వెళ్ళటం లేదు అని మిారు అంటున్నారు. అక్కడకు వెళ్ళకుండా ఎవరు అడ్డవస్తున్నారు అని భగవాన్ అడిగారు. నా అలవాట్లు వాసనలు అడ్డవస్తున్నాయి, వాటిని తొలగించుకొని నా అంతట నేను బయటకు వస్తాననే దైర్ఘ్యం కూడా సరివోపటం లేదు, నా సాధనా బలం సరివోపటంలేదు. ఈశ్వరానుగ్రహం ఉంటేనేగాని ఇందులో నుండి బయటకు రాలేను అని తెలుస్తోంది అని ఆ భక్తుడు అన్నారు. అనుగ్రహం అనేది ఈశ్వరుడికి సంబంధించినది. ముందు నీ గౌడవ మాటలాడు అన్నారు భగవాన్. నీవు చేయవలసిన ప్రయత్నం వ్యాదయపూర్వకంగా చేస్తే అదే ఈశ్వరానుగ్రహంగా మాలి నీకు సహకరిస్తుంది. నీవు నిర్మలంగా ఉండి నిష్టయాత్మక బుద్ధితో ప్రయత్నం చేస్తే అనుగ్రహం వస్తుంది, నీవు పాందవలసినది పాందుతావు అన్నారు భగవాన్.

పూజ, జపం, ధ్యానం ఎందుకు చేస్తున్నామో మనకు తెలియదు. వీటి వలన మన జీవితం పరిశుద్ధం కాకపోతే వీటివలన ప్రయోజనం లేదు, పుణ్యం వస్తుంది గాని అది అనుభవిస్తే పోతుంది. మరల జన్మ సిద్ధం. సగుణం, సాకారం మానవుడి మనస్సును బాగా ఆకర్షిస్తుంది. మనకు దేహభిమానం ఉన్నంతవరకు ఉపాసన తప్పదు. మిా మనస్సును తీసుకొని వెళ్ళ నిరాకారం మిాద ఉంచటం చాలా కష్టం. ఆత్మవైభవం తెలియటంకోసం కావలసిన సామాగ్రిలో భక్తి చాలా ముఖ్యం. సత్కం అంతటా వ్యాపించి ఉన్నప్పటికి నీవు సజ్జనుడవు కాకపోతే సత్కం నీకు తెలియదు. నీవు మాటలాడేమాట, నీవు

తినుకొనే ఆహారం, నిద్ర సీసాధనకు అనుగుణంగా ఉండాలి. అతిగా ఉంటే తమోగుణం వస్తుంది. కొంతమంది మేము ఏదో సంపాదించుకొంటున్నాము, ఏదో తింటున్నాము అనే గొడవలోనే ఉంటారు, ఇంకో గొడవ ఉండదు, వాలికి జ్ఞానమా? కొంత మంది దేవుని నామాన్ని జపిస్తూ ఉంటారు కాని ఎర్రచీమ కుడితే తట్టుకోలేరు ఎవరైనా చిన్నమాట అంటే భరించలేరు. అంటే నోటితో పలుకుతున్నారుగాని విషయం వాలికి అనుభవంలో లేదు. మనం కొంతమందిని ద్వేషిస్తాము. ఆ ద్వేషిస్తున్న వాలి హృదయంలో కూడా భగవంతుడు ఉన్నాడు. అంటే మనం భగవంతుడిని ద్వేషిస్తున్నట్టే మిారు మనస్సుకు ఎదురు పడవద్దు అని భగవాన్ చెప్పారు. మనస్సు యొక్క వేగం ముందు సీసాధన సలపశిదు, సీ సాధనను అది తినేస్తుంది. దాని గొడవలోనికి వెళ్ళకు, దానిని పట్టించుకోవద్దు. మనస్సును నిర్దక్షంగా చూడు అన్నారు భగవాన్. నిద్రలో లోకం, మనస్సు, దేహం దుంగలుగా పడిఉన్నాయి. ఈ మూడు లేకుండా సీవు హాయిగా సుఖంగా ఉన్నావు. అంటే లోకం, మనస్సు దేహం లేకుండా మనం ఉండగలము.

జ్ఞాని కూడా భక్తుడే. జ్ఞానిలో నిష్ఠాము భక్తి, నిష్ఠామకర్త పూర్వంగా ఉంటాయి. సకామభక్తి కూడా భక్తే. ఇలా కొన్ని జస్తులు చేయగా సకామభక్తి నిష్ఠామభక్తిగా మారుతుంది. నిష్ఠామభక్తి వలన ఈశ్వరానుగ్రహణికి పెత్తులవుతాము. ఆత్మ ఉండా అని అడిగితే ఉన్నదే అది అనేవారు భగవాన్. మిగిలినవి అన్న సీరపోగుణం కారణంగా ఉన్నవానివలె కనిపిస్తున్నాయి. సీవు పాందవలసిన విషయం గురించి ప్రయత్నించు. నీకు ఏది కావాలో దాని కోసం ప్రయత్నించు. సీవు కాని విషయాల జోలికి వెళ్ళవద్దు, వాటిని గెంటివెయ్యి. మౌనం కూడా బోధిస్తుంది. గంటల తరబడి ప్రసంగాలు చేసి, అనేక గ్రంథాలు ప్రాసి సాధకుడికి వ్యక్తం చేయలేని అనుభవాన్ని ఒక మహాజ్ఞాని క్షణకాలంలో తన మౌనం వలన సాధకుడి హృదయంలో జ్ఞోతిని ప్రజల్వన చేస్తాడు. అది జ్ఞాని యొక్క వైభవం. అహంకార రహిత జీవితం వలన సత్యం తెలియబడుతుందిగాని ఏదో కొద్ది టైము జపం చేసినంత మాత్రం చేత సత్యం తెలియదు. నీకు తెలియని బలహినతల గురించి ఆలోచించకు. నీకు కొన్ని బలహినతలు తెలుస్తున్నాయి కదా వాటిని తొలగించుకోవటానికి హృదయపూర్వకంగా ప్రయత్నిస్తే నీకు తెలియకుండా ఉన్నవాటిని ఈశ్వరుడే తొలగిస్తాడు. నీ లోపల ఏమైనా బరువైనా దుంగల వంటి బలహినతలు ఉన్న ఈశ్వరానుగ్రహంలో కొట్టుకొనిపోతాయి.

ఈ శరీరం పోయిన తరువాత మనకు ఇంకో శరీరం వస్తుంది. ఎందుచేతనంటే మనకు ఇంకా లోకం మిాద ప్రీతిపశిలేదు. లోకం లోనికి అతిగా వెళ్ళవద్దు. అవసరం లేని విషయాలలోనికి వెళ్ళ ప్రమాదం తెచ్చుకోవద్దు. దేహయాత్రకు సంబంధించిన పసులు చేసుకోండి. మిగతా సమయాన్ని ఆత్మను తెలుసుకోవటానికి వినియోగించండి, జన్మరాహిత్య స్థితిని పాందటానికి ప్రయత్నం చేయండి. కేవలము ఇంద్రియగతమైన జీవితంతో సంతృప్తిపడే వాడికి భక్తి ఏమిటి? పరమార్థం ఏమిటి? దైనందిన జీవితంలో మన ప్రవర్తన అహంభావనరహితంగా ఉండాలి. అప్పుడు అహంభావన దానంతట అదే వాడిపశియి రాలిపశితుంది. ఏయోగం అవలంబించినా అహం హృత్తిలో నుండి బయట పడాలి అన్నారు

భగవాన్. అపాంకారముతో కూడిన మాటలు, పనులు, స్నేహాలు అన్ని పేకముక్కల కోటలాంటిటి, అవి నిలబడేవికాదు, గాలి వేస్తే పశతాయి. నిన్ను వ్యవహరిం విడిచిపెట్టి ఎక్కడికో వెళ్ళపామ్మని చెప్పటం లేదు. దైనందిన జీవితంలో నీ వ్యవహరిం అంతా రాగద్వపరహితంగా ఉండాలి. అప్పుడు నీకు అంతర్ దృష్టి కలుగుతుంది. అంతర్దృష్టి కలిగిన వాడికి ఆత్మానుభవం పొందాలనే కాంక్ష ఉబికి, ఉబికి వస్తుంది. అప్పుడు ఆత్మానుభవం పొందటం కాదు పొందకుండా ఉండలేదు. మహాత్ముల సాంగత్యం వలన నీకు ఆత్మానుభవం ఒక్కసాలి స్పూరిస్తుంది. కర్తృయోగి చేసేపని కళ్ళకు కనబడుతూ ఉంటుంది, జ్ఞానయోగి చేసేపని కళ్ళకు కనబడడు. అందువలన ఏమి చేయటం లేదు అని నీకు అనిపిస్తుంది. అందుచేత లోకం కర్తృయోగులకు ఇచ్చిన గౌరవం జ్ఞాన యోగులకు ఇవ్వదు. నీ మాట కంటే, చేతకంటే, నీ తలంపుకంటే హోనంకు ఎక్కువ శక్తి ఉంది. అది నీకు తెలియదు. మహా జ్ఞాని యొక్క హోనం నీ జీవిత విధానాన్ని మార్చేస్తుంది. హోనం అంత శక్తివంతమైనది. స్థాలబుద్ధి ఉన్నవాడికి మాటలు చెప్పాలి, సూక్ష్మ బుద్ధి ఉన్నవాడికి హోనం సరిపోతుంది ఏ విషయాన్ని అయినా మనస్సును పెట్టుకొని చూస్తున్నావు. అందువలన విషయం సరిగా అర్థంకాదు. ఆమనస్సును చింపేస్తే యోగివిఅవుతావు. నిన్ను ప్రేమించిన వాలిని ప్రేమిస్తున్నావు. అది లోకికులు కూడా చేస్తున్నారు. నీవు భక్తుడవు అయి ఉండి నిన్ను ప్రేమించని వాలిని కూడా ప్రేమించకపోతే ఎలాగా? నిన్ను ప్రేమించని వాలిని ప్రేమించకపోతే నీవు భక్తుడవు ఎలా అవుతావు.

ముకుందమాలలో సంసారసముద్రం ఎలా ఉంటుందో చెప్పాడు. సముద్రంలో గాలి, అలలు, ఉంటాయి. సంసారసముద్రంలో నీ కోరికలే గాలి, రాగద్వపములు అలలు. ఇక సముద్రంలో సుడిగుండాలు ఉంటాయి. సంసారసముద్రంలో భార్యకి భర్త సుడిగుండం, భర్తకి భార్య సుడిగుండం. ఆసుడిగుండంలో పడినవాడు బయటకు రాలేదు. గురువుతో మానసిక అనుబంధం లేకపోతే మనకు ప్రేమ ఉదయించదు. ద్వేషంతో లోకాన్ని జయించలేము గాని ప్రేమతో లోకాన్ని జయించవచ్చు. నిష్ఠామ కర్తృ చేసేవాడు, నిష్ఠామ భక్తి ఉన్నవారు ఈలోకంలో చిరంజీవులే. నేను మింప్యదయంలో ఉన్నాను అనుకోండి. మింపు నాప్యదయంలో ఉన్నారు అనుకోండి ఇంక ఈ బొమ్మలతో పని ఏముంది. బొమ్మలు ఉండవద్దు, లేకపోవచ్చు. ఈ బొమ్మలతో మనకు పనిలేదు. ఈ విషయాన్ని గ్రహించే బుద్ధి ఉండాలి. భగవంతుడు ఏ స్థాయిలో ఉండి చెపుతున్నాడో ఆ స్థాయికి ఎదిగితేగాని అది మనకు అర్థంకాదు. సిరంతరము మన మనస్సు మనలను వంచన చేస్తూ ఉంటుంది. నీవు మంచివాడివికాకపోయినా నీవు మంచివాడివే అని మనస్సు చెపుతూ ఉంటుంది. ఎవడి మనస్సు వాడిని ఇలా వంచిస్తూ ఉంటుంది. నీకు అర్పణ లేకపోయినా, యోగ్యత లేకపోయినా జ్ఞానాన్ని ఇంకా భగవంతుడు నీకు ఇవ్వలేదు అని మనస్సు వంచన చేస్తూ ఉంటుంది. దేవుని అనుగ్రహం లేదు అని అనుకోవద్దు. అనుగ్రహం పొందటానికి నీమనస్సును తయారుచెయ్యి. పూజచెయ్యి, జపంచెయ్యి, ధ్యానం చెయ్యి భగవంతుడు ఏ అవకాశం ఇస్తే ఆ అవకాశం సద్గునియోగం చేసుకో. అప్పుడు నీమనస్సు తయారువుతుంది. నీమనస్సు తయారయితే దేవుని అనుగ్రహం పొందటానికి దానికి అర్పణ

వస్తుంది. నీ అర్థతనుబట్టి దానిని పాందుతావు. సంసారం విడిచిపెట్టి, వ్యవహారం విడిచిపెట్టి ఎక్కడికో పాలపామ్మని రమణాచార్యుడు చెప్పటం లేదు. నీ వ్యవహారం నిర్మలంగా ఉండాలి, నిశ్చలంగా ఉండాలి, రాగ ద్వేషరహితంగా ఉండాలి, నిరహంకారంగా ఉండాలి. అప్పుడు ఇహస్ని నౌధిస్తావు, పరాస్ని నౌధిస్తావు.

భగవాన్తో ఒకరు నేను కొన్ని పారపాట్లు చేసాను అని చెపుతారు. నీవు పారపాట్లు చేసినా నీవు పవిత్రుడవే అన్నారు భగవాన్. అదేమిటి స్వామి నేను పారపాట్లు చేసాను అని చెపుతున్నాను కదా నీవు పవిత్రుడవే అంటారు ఏమిటి అన్నాడు. అప్పుడు భగవాన్ నీవు ఎవడవు? నీవు ఆత్మవు. ఆత్మ ఎప్పుడూ పవిత్రంగానే ఉంటుంది అనిచెప్పారు. అంతేగాని నీవు పారపాట్లు చేసాను అంటున్నావు అయితే నీవు పాపివి, నీవు ఎందుకు పసికిరావు అని నెగిటివ్గా చెప్పే అలవాటు ఆయనకు లేదు అంతా పెజిటివ్గానే చెపుతారు. నీ మనస్సు పారపాటు చేసింది. నీవు మనస్సు కాదుకదా. నీవు మనస్సు అనుకొన్నప్పుడూ నీవు ఆత్మవే. నీమనస్సు పారపాటు చేసినప్పుడు నీవు ఆత్మవే. అందుచేత నీవు ఎప్పుడూ పవిత్రుడవే. మనిషిని ఎక్కడికి తీసుకొని వెళుతున్నడో చూడండి. గురువు యొక్క మౌనం నిన్ను అనుగ్రహిస్తుంది. ఏదిసిజమో, ఏది నిజంకాదో, దేనిని పాందాలో దేనిని విడిచిపెట్టాలో అని లోపల నుండి ఉపదేశం ఇస్తుంది, మార్గం చూపిస్తూ ఉంటుంది. ఐపుడు వచ్చి మిాకు అన్నం తినిపించాడు అనుకోండి ఇది చాలా గొప్ప విషయం అని మిాకు అనిపిస్తుంది. నీకు అన్నం తినిపిస్తాడు, వెళ్ళి పోతాడు దాని వలన నీకు జ్ఞానం వచ్చేసిందా? బాహ్యమైన చమత్కురాల కోసం, అనుభవాలకోసం చూడవద్దు. అనుభవం నీలోపల కలగాలి. బాహ్యమైన అనుభవాలకోసం నీమనస్సు సరదా పడుతోందిగాని పాందవలసిన వస్తువును పాందటంకోసం మిా మనస్సు వేగిరపడటం లేదు. ఆ వస్తువును పట్టుకోవటానికి అనుకూలమైన సంకల్పాన్ని నీకు గురువుయొక్క మౌనం బోధిస్తుంది. ఏ వస్తువును నీవు పాందాలో ఆవస్తువును పాందటం కోసం, ఆవస్తువు దగ్గరకు తీసుకొని వెళ్ళటంకోసం గురువు యొక్క మౌనం నిన్ను నిరంతరము అనుగ్రహిస్తానే ఉంటుంది. మరల ఎక్కడపుడతాము అని ఆలోచించవద్దు. ఈ శరీరంలో ఉండగానే చనిపోయి మరల ఈశరీరంలో పుట్టు నీకు జ్ఞానం కలుగుతుంది అన్నారు భగవాన్.

గురుపూర్వార్థము

(జన్మన్నారులో శ్రీనాన్నగారి ప్రవచనము, 9-7-98)